

Zie je mij?

“Zie je mij?” is de titel van deze lezing. Deze vraag zou zomaar gesteld kunnen worden door een kind of jongere. Het is de basis van kinder- en jeugdpastoraat : kinderen en jongeren zien. Daar begint het mee...Maar misschien nog wel belangrijker: ‘zien we ze echt?’ Dat gaat verder dan het bijhouden van een presentielijst en het draaien van een activiteit...Dat gaat over het zien van jongeren op de plekken waar ze zijn en zoals ze zijn. Dan zien we het als ze even niet zo goed in hun vel zitten. In de praktijk blijkt dat nog niet zo eenvoudig te zijn. Maar wat geweldig dat God ons een boek heeft gegeven waar we naast een leidraad voor persoonlijke geloofsgroei en informatie hoe we met een ander moeten omgaan ook verhalen vinden hoe Jezus, de opperherder, een voorbeeld gaf in het mensen daadwerkelijk zien. Laten we eens met elkaar naar zo'n verhaal kijken. Lucas 19:1-10

Zacheüs had van Jezus gehoord en wilde Hem met eigen ogen zien. Omdat hij nogal klein van stuk was klom hij in een boom. Niet echt een plek waar je publiek verwacht, zeker niet als ze hoger zitten op de maatschappelijke ladder...

Het lag niet echt voor de hand dat Jezus hem daar zou zien. Het blikveld van Jezus zou opgeslokt kunnen zijn door de grote menigte...En mensen kijken nu eenmaal niet vaak naar boven. Maar toen Jezus daar langs kwam keek hij wel naar boven en zag Zacheüs...

Jongeren kunnen zich letterlijk maar ook figuurlijk op plekken bevinden die niet zo voor de hand liggen. Het gros van de groep komt naar club of catechisatie en lijken daardoor makkelijk in beeld...Maar hoe zit het met de jongeren die er niet zijn? Hoe kun je deze jongeren zien? Dit vraagt wat meer van jou als jeugdleader...Je moet goed kijken om er achter te komen waar je deze jongeren kunt vinden. Misschien wel op plekken waar jij niet komt...De skatebaan, het voetbalveld...of misschien moet je wel op donderdagavond boodschappen gaan doen omdat die jongere dan de vakken vult...

En hoe zit het met de jongeren die er wel zijn...maar die zich verstoppen achter bravouregedrag of misschien juist wel met een chagrijnig gezicht de clubavond ondergaan omdat ze door hun ouders gestuurd worden. Jongeren willen gezien worden ook al lijkt hun houding iets heel anders te communiceren. Schrikt die ongeïnteresseerde houding ons af? Vinden wij het lastig omdat we eigenlijk niet zo goed weten wat we er mee moeten?

Misschien moet je zelf wel iets overwinnen om deze jongeren aan te spreken. Jongeren echt zien vraagt iets van ons, niet alleen van onze ogen, maar vooral van ons hart. Als we kijken naar dit verhaal dan zag Jezus hem niet alleen; maar hij sprak hem aan en zocht hem thuis op! In die tijd en die cultuur gooide Jezus hiermee zijn reputatie te grabbel...

Zacheüs was hoofd tollenaar en werkte daardoor samen met de Romeinse overheerser. Dit werd door de Joden als zonde gezien. Het was algemeen bekend dat je jezelf verontreinigde door het huis van een zondaar binnen te gaan.

Eigenlijk was Zacheüs een man met een negatief label... Geen graag geziene gast...Er was ook niemand uit de menigte geweest die tegen hem zei: kom maar voor mij staan, jij bent zo klein van stuk, ik kijk wel over je heen...Nee Zacheüs werd door het volk veracht. Zacheüs kon voor hen de boom in en daar blijven ☺

En daarom had hij zijn eigen plan getrokken om toch een glimp van Jezus op te vangen. Naast de vreemde plek waar hij zat was hij ook een man die door het volk werd gemeden alsof hij de pest had...

Het echt zien van jongeren gaat je wat kosten. Het gaat zoals ik al eerder zei verder dan een clubavond draaien...

Jongeren hebben ook vaak een negatief label. Vaak hoor je mensen zich negatief uitlaten over de jeugd van tegenwoordig. Zo zouden ze geen doorzetters zijn alleen nog maar gamen. En als je een groepje jongeren ziet staan dan loop je snel een blokje om. Niet zo vreemd eigenlijk...Want jongeren komen nogal eens negatief in het nieuws. Een tijdje geleden keek ik een programma over hangjongeren in Rotterdam. Er was vooral veel negatieve publiciteit omheen geweest terwijl de jongeren alleen maar een plek wilden waar

ze elkaar konden ontmoeten. Dat werd onmogelijk gemaakt doordat mensen door de negatieve publiciteit bang waren.

En laten we eerlijk zijn...jongeren kunnen zich soms ook vreemd en onaangepast gedragen en doen soms ook dingen die ze beter niet hadden kunnen doen. Maar zijn wij bereid onze reputatie of dingen die wij belangrijk vinden aan de kant te zetten om jongeren echt te zien en moeite te doen om ze te leren kennen? Om de werkelijke reden achter het gedrag te zien. Als we naar dit Bijbelverhaal kijken maar ook bijvoorbeeld naar het verhaal over de overspelige vrouw die bij Jezus gebracht wordt dan zien we dat Jezus niet focust op het gedrag of de zonde die de persoon heeft gedaan maar Jezus ziet de nood. Zijn houding is er een van liefde en acceptatie. Hij ziet de mensen zoals ze werkelijk zijn...zonder het negatieve label. En juist die benadering vol liefde, zonder veroordeling brengt mensen tot inkeer.

- Een alcoholist zei: iedereen heeft het over mijn drinken, maar niemand heeft het over mijn dorst. Lijkt een grapje, maar er zit veel waarheid in. Welke dorst van binnen probeert hij te lessen door te drinken.
- Zo zou dat drukke kind in de kindernevendienst kunnen zeggen: iedereen heeft het over mijn schreeuwen, maar niemand hoort mijn stille schreeuw van binnen om echte aandacht.
- Of de tiener die elke week nukkig bij catechisatie aanschuift: Iedereen ziet hoe chagrijnig ik ben, maar niemand ziet hoe ik ernaar hunker dat er iemand is die een keer echt naar me kijkt. Reken maar dat ik het zie als dit gebeuren zou.
- Of die jongere die zegt: iedereen ziet hoe zelfverzekerd ik me opstel, maar wie kijkt daar doorheen en ziet mijn tranen van onzekerheid die ik verberg?

Zijn wij bereid om de nood te zien? Verder te kijken dan alle uiterlijkheden, gedragingen en dingen waarin wij met jongeren verschillen? Zijn wij bereid om uit onze comfort zone te komen en jongeren echt te zien?

Voorwaarde om echt te kunnen kijken naar een tiener is dat je zelf tot in je tenen weet dat je door God gezien en geliefd bent. Dan kunnen we het voorbeeld van Jezus volgen en zien we jongeren op de plekken waar ze zijn en zoals ze zijn en hebben we ze onvoorwaardelijk lief. Uit onderzoeken blijkt dat de meeste mensen voor hun 16-de jaar de keuze voor God hebben gemaakt. Het is daarom van cruciaal belang dat wij investeren in het zien en leren kennen van jongeren. Het is te belangrijk om dit aan het toeval over te laten... Gaan jullie samen met mij deze uitdaging aan?

http://www.youtube.com/watch?v=pT_WpP2tvfg&feature=youtu.be